अस्ति इह मथुरा नाम पुरी कंसारिजन्मभूः,
तस्यां रूपिणिका इत्य् आसीत् ख्याता वारविलासिनी । 78
तस्या मकरदंष्ट्राख्या माता अभूद् वृद्धकुट्टनी,
तद्गुणाकृष्यमाणानां यूनां दृशि विषह्रटा । 79
पूजाकाले सुरकुलं स्वनियोगाय जातु सा
गता रूपिणिका दूराद् एकं पुरुषम् ऐक्षत । 80
स दृष्टः सुभगस् तस्या विवेश हृदयं तथा,
यथा मात्रा कृतास् तस्माद् उपदेशा विनिर्ययुः । 81
चेटिकाम् अथ सा अवादीद्, गच्छ, मद्वचनाद् अमुं
पुरुषं ब्रूहि, मद्गेहे त्वया अद्य आगम्यताम् इति । 82
तथा इति चेटिका सा च गत्वा तस्मै तद् अब्रवीत्,
ततः स किंचिद् विमृशन् पुरुषस् ताम् अभाषत । 83
लोहजङ्घाभिधानो ऽस्मि ब्राह्मणो, न अस्ति मे धनं,
तद् आप्यजनलभ्ये हि को ऽहं रूपिणिकागृहे? । 84
न धनं वाञ्छति त्वत्तः स्वामिनी इत्य् उदिते तया,
स लोहजङ्घस् तद्वाक्यं तथा इति प्रत्यपद्यत । 85
ततश् चेटीमुखाद् बुद्ध्वा तच् च, सा गृहम् उत्सुका
गत्वा रूपिणिका तस्थौ तन्मार्गन्यस्तलोचना । 86
क्षणाच् च लोहजङ्घो ऽथ तस्या मन्दिरम् आययौ,
कुतो ऽयम् इति कुट्टन्या दृष्टो मकरदंष्ट्रया । 87

Digitized by Google